

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 467

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 6 iunie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 144 din 27 martie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală	2–4
Decizia nr. 161 din 27 martie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 99 lit. r) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor	5–7
ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI	
466. — Ordin pentru punerea în aplicare a Regulamentului privind constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor de către Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar	8–11
468. — Ordin pentru punerea în aplicare a Regulamentului privind analiza și soluționarea plângerilor referitoare la încălcarea Legii nr. 202/2016 privind integrarea sistemului feroviar din România în spațiul feroviar unic european	12–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 144***

din 27 martie 2018

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1)
din Codul de procedură penală**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată, din oficiu, de judecătorul de cameră preliminară în Dosarul nr. 29.748/3/2016/a1.1 al Tribunalului București — Secția I penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.523D/2016.

2. La apelul nominal se prezintă personal părțile Alexandru Banciu, Răzvan Teodor Cercel și Niculae Gogilă. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul părților prezente, care lasă la aprecierea instanței de contencios constituțional soluționarea excepției.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 5 august 2016, pronunțată în Dosarul nr. 29.748/3/2016/a1.1, **Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată, din oficiu, de judecătorul de cameră preliminară cu ocazia verificării, ca urmare a trimiterii în judecată a inculpaților, a legalității și temeiniciei măsurilor preventive dispuse, în cursul urmăririi penale, față de aceștia.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate,** judecătorul de cameră preliminară, autor al excepției, susține, în esență, că dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală încalcă prevederile constituționale ale art. 24 privind dreptul la apărare și ale art. 124 referitor la înfăptuirea justiției, precum și prevederile art. 6 paragraful 3 lit. b) referitor la dreptul la apărare din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens, arată că rațiunea termenului de 5 zile stabilit de dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală este aceea de a asigura respectarea dreptului fundamental la apărare al inculpatului arestat și de a elimina arbitrariul cu privire la menținerea măsurii privative de

libertate. Așa fiind, singura interpretare care asigură compatibilitatea dispozițiilor de lege criticate cu normele constituționale privind dreptul la apărare și înfăptuirea justiției, precum și cu prevederile din Convenție referitoare la dreptul acuzatului de a dispune de timpul și de înlesnirile necesare pentru pregătirea apărării sale, este aceea că termenul în cauză are natura juridică a unui termen peremptoriu, a cărui nerespectare atrage aplicarea dispozițiilor art. 282 din Codul de procedură penală referitoare la nulitatea relativă sau, după caz, ale art. 281 alin. (1) lit. f) din același cod, care vizează o apărare efectivă, iar nu simpla prezență fizică a apărătorului ales sau desemnat, din oficiu, în cauză. Deși invocă, în acest sens, considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 336 din 30 aprilie 2015, și anume paragrafele 38—41, cu privire la care apreciază că sunt aplicabile — pentru identitate de rațiune — și în cazul trimiterii în judecată a inculpatului arestat preventiv, subliniază că termenul de 5 zile prevăzut de dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală nu poate fi considerat un termen procedural de decădere. Astfel, arată că rațiunea termenului de depunere a propunerii de prelungire a duratei arestării preventive — și anume respectarea dreptului fundamental la apărare al inculpatului arestat și eliminarea arbitrariului cu privire la dispunerea asupra măsurii privative de libertate — este identică celei pentru care legiuitorul a statuat în sensul sesizării judecătorului de cameră preliminară cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea măsurii preventive. Cu toate acestea, în ipoteza textului de lege criticat nu este vorba de un drept procesual ce aparține procurorului, ci de o obligație a acestuia. Așadar, considerentele din Decizia Curții Constituționale nr. 336 din 30 aprilie 2015 trebuie nuanțate, având în vedere faptul că sesizarea judecătorului de cameră preliminară este consecința trimiterii în judecată, iar verificarea măsurii preventive în cadrul acestei faze procesuale constituie o obligație impusă judecătorului, accesorie obiectului procedurii de cameră preliminară, astfel cum acesta este definit de prevederile art. 342 din Codul de procedură penală. Pe de altă parte, având în vedere consecințele nerespectării termenului prevăzut de dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală asupra dreptului fundamental la apărare al inculpatului arestat, judecătorul de cameră preliminară, autor al excepției, consideră că nu poate fi primită nici calificarea acestui termen ca fiind unul de recomandare, ceea ce ar duce la absența oricărei sancțiuni în ipoteza nerespectării sale.

7. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. Invocă, în acest sens, deciziile Curții Constituționale nr. 145 din 17 martie 2016, nr. 251 din 5 mai 2016 și nr. 276 din 10 mai 2016.

* A se vedea opinia concurentă de la Decizia nr. 698 din 29 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 6 martie 2017.

9. **Avocatul Poporului** precizează că își menține punctul de vedere transmis Curții în dosarele nr. 1.404D/2015, nr. 1.459D/2015 și nr. 1.819D/2015, potrivit căruia dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale în măsura în care se interpretează în sensul că termenul de 5 zile este un termen de recomandare, iar nu unul imperativ.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală, având următorul cuprins: „*Când procurorul dispune trimiterea în judecată a inculpatului față de care s-a dispus o măsură preventivă, rechizitoriul, împreună cu dosarul cauzei, se înaintează judecătorului de cameră preliminară de la instanța competentă, cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei acesteia*”.

13. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, judecătorul de cameră preliminară, autor al excepției, invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 24 privind dreptul la apărare și ale art. 124 referitor la înfăptuirea justiției, precum și a prevederilor art. 6 paragraful 3 lit. b) referitor la dreptul la apărare din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta a fost ridicată, din oficiu, de judecătorul de cameră preliminară, cu ocazia verificării, potrivit dispozițiilor art. 207 din Codul de procedură penală, a legalității și temeiniciei măsurii preventive luate, în cursul urmăririi penale, într-o cauză în care procurorul a dispus trimiterea în judecată a inculpaților. Rechizitoriul a fost înregistrat pe rolul instanței competente la 4 august 2016, în condițiile în care măsura arestării preventive — dispuse în cursul urmăririi penale față de inculpați — fusese prelungită de judecătorul de drepturi și libertăți, pe o perioadă de 30 de zile, și anume de la 10 iulie 2016 până la 8 august 2016, inclusiv.

15. Curtea constată că dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași prevederi din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale — invocate și în prezenta cauză — și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 145 din 17 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 10 iunie 2016, Curtea a statuat că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală pune în discuție o problemă de interpretare și aplicare a legii, ce trebuie să aparțină instanțelor judecătorești, fiind inadmisibilă (paragraful 19).

16. Prin decizia mai sus menționată, Curtea a reținut că trimiterea la instanța competentă, de către procuror, a

rechizitoriului, împreună cu dosarul cauzei, declanșează procedura de cameră preliminară. În cazul în care inculpatul trimis în judecată se află, la momentul sesizării instanței, sub puterea unei măsuri preventive dispuse în cursul urmăririi penale, judecătorul de cameră preliminară, primind dosarul, are obligația ca, din oficiu, fără a exista vreo cerere din partea procurorului sau a inculpatului, să procedeze la verificarea — cu respectarea procedurii reglementate de art. 207 din Codul de procedură penală —, a legalității și temeiniciei măsurii preventive căreia îi este supus inculpatul, indiferent de felul acesteia (control judiciar, control judiciar pe cauțiune, arest la domiciliu sau arestare preventivă), și să decidă dacă se impune sau nu ca măsura preventivă să fie menținută. În acest scop, rechizitoriul cuprinde, în mod obligatoriu, date referitoare la măsurile preventive luate în cursul urmăririi penale, așa cum rezultă din dispozițiile art. 328 alin. (1) raportate la art. 286 alin. (2) lit. e) teza finală din Codul de procedură penală. Rechizitoriul poate să cuprindă, potrivit art. 330 din Codul de procedură penală, și propunerea de luare, menținere, revocare sau de înlocuire a unei măsuri preventive. Acest text se referă la dreptul procurorului de a formula cereri în legătură cu măsurile preventive, cereri pe care le poate face fie prin rechizitoriul, odată cu sesizarea instanței, fie ulterior, în cursul procedurii de cameră preliminară. Dreptul procurorului de a formula astfel de cereri nu trebuie, însă, confundat cu sesizarea din oficiu în baza căreia judecătorul de cameră preliminară verifică, potrivit art. 207 alin. (2) din Codul de procedură penală, legalitatea și temeinicia măsurii preventive (paragraful 14).

17. De asemenea, Curtea a reținut că, atunci când inculpatul trimis în judecată este supus unei măsuri preventive, sesizarea instanței competente trebuie făcută de procuror, conform art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală, cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei măsurii preventive, iar judecătorul de cameră preliminară trebuie să verifice, din oficiu, legalitatea și temeinicia măsurii preventive în termen de 3 zile de la înregistrarea dosarului și înainte de expirarea duratei acesteia, potrivit art. 207 alin. (2) din Codul de procedură penală. Așadar, dispozițiile de lege menționate stabilesc termene atât pentru procuror — un termen în interiorul căruia să înainteze rechizitoriul, împreună cu dosarul cauzei, către judecătorul de cameră preliminară, astfel încât acesta să aibă timpul necesar și suficient pentru a face aceste verificări anterior expirării duratei măsurii preventive —, cât și pentru judecătorul de cameră preliminară (paragraful 15).

18. Cu privire la un termen regresiv similar celui prevăzut de art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 336 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 19 mai 2015, prin care a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 235 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în măsura în care nerespectarea termenului „*cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei arestării preventive*” atrage incidența art. 268 alin. (1) din Codul de procedură penală. Prin această decizie, Curtea a reținut că, potrivit art. 235 alin. (1) din Codul de procedură penală, propunerea de prelungire a arestării preventive împreună cu dosarul cauzei se depun la judecătorul de drepturi și libertăți cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei acesteia, alin. (2) al aceluiași articol, în prima și ultima teză, stabilind că judecătorul de drepturi și libertăți fixează termen pentru soluționarea propunerii de prelungire a arestării preventive înainte de expirarea duratei măsurii, avocatul inculpatului este

încunoștințat și i se acordă, la cerere, posibilitatea de a studia dosarul cauzei. În ceea ce privește natura juridică a termenului regresiv reglementat de art. 235 alin. (1) din Codul de procedură penală (art. 159 alin. 1 din Codul de procedură penală din 1968) și consecințele nerespectării acestuia, Curtea a observat că practica judiciară cvasiunanimă a calificat termenul de minimum 5 zile de sesizare a instanței pentru prelungirea arestării preventive ca fiind un termen de recomandare. Ținând cont de faptul că rațiunea termenului de depunere a propunerii de prelungire a duratei arestării preventive este aceea de a asigura respectarea dreptului fundamental la apărare al inculpatului arestat și de a elimina arbitrarul în ceea ce privește dispunerea prelungirii măsurii privative de libertate, Curtea a constatat că acest termen are natura juridică a unui termen peremptoriu, aceasta fiind singura interpretare care poate determina compatibilitatea normelor procesual penale criticate cu dispozițiile constituționale și convenționale referitoare la dreptul la apărare și cu dispozițiile constituționale privind înfăptuirea justiției. Curtea a concluzionat că nerespectarea termenului de depunere a propunerii de prelungire a arestării preventive la judecătorul de drepturi și libertăți „*cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei arestării preventive*” este de natură să cauzeze o vătămare procesuală, concretizată în încălcarea dreptului fundamental la apărare al inculpatului arestat, așa încât sunt incidente normele procesual penale ale art. 268 alin. (1) din Codul de procedură penală, sancțiunea pentru nerespectarea acestui termen fiind decăderea procurorului din exercițiul dreptului de a depune propunerea de prelungire a duratei arestului preventiv și nulitatea absolută a actului făcut peste termen (paragrafele 19, 21, 48 și 49).

19. Prin Decizia nr. 145 din 17 martie 2016, citată anterior, Curtea a constatat că termenul prevăzut de dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală are aceeași natură juridică cu cel stabilit de art. 235 alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind un termen peremptoriu, dar, spre deosebire de situația avută în vedere la pronunțarea Deciziei nr. 336 din 30 aprilie 2015 — când instanța de contencios constituțional a intervenit pe fondul unei practici judiciare cvasiunanime și de durată, aparținând inclusiv Înaltei Curți de Casație și Justiție, practică judiciară care a dat textului valențe neconstituționale —,

22. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată, din oficiu, de judecătorul de cameră preliminară în Dosarul nr. 29.748/3/2016/a.1.1 al Tribunalului București — Secția I penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 martie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

în cazul termenului stabilit de art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală nu se poate vorbi de o atare interpretare a dispozițiilor de lege criticate, interpretare care să fie, în același timp, ulterioară publicării deciziei mai sus menționate. Prin urmare, instanța de contencios constituțional a reținut că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală, care pune în discuție o problemă de interpretare și aplicare a legii, ce trebuie să aparțină instanțelor judecătorești, este inadmisibilă (paragraful 19).

20. Distinct de cele arătate mai sus, prin Decizia nr. 276 din 10 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 28 iulie 2016, Curtea a mai reținut că dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt clare, precise și previzibile, îndeplinind condițiile referitoare la calitatea legii, și că nerespectarea termenului de 5 zile prevăzut în cuprinsul acestora este de natură să cauzeze o vătămare procesuală, concretizată în încălcarea dreptului fundamental la apărare al inculpatului supus măsurii preventive, așa încât sunt incidente prevederile art. 268 alin. (1) din Codul de procedură penală, sancțiunea pentru nerespectarea acestui termen fiind decăderea organelor judiciare competente din exercițiul dreptului de a proceda la menținerea măsurii preventive în cauză și nulitatea absolută a actului făcut peste termen (paragraful 18).

21. În același sens sunt și Decizia nr. 698 din 29 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 6 martie 2017, Decizia nr. 729 din 6 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 23 februarie 2017, și Decizia nr. 155 din 14 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 379 din 22 mai 2017. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat această soluție își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 161

din 27 martie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 99 lit. r) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor

Petre Lăzăroiu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Irina-Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 99 lit. r) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Maria Monica Fum în Dosarul nr. 3.454/2/2016 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.227D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Inspecția Judiciară a depus la dosar note scrise, prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, arătând că prevederile legale criticate nu contravin dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Constituție privind accesul liber la justiție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Sentința civilă nr. 4.070 din 14 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 3.454/2/2016, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 99 lit. r) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.** Excepția a fost ridicată de Maria Monica Fum într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii privind desființarea unei rezoluții de clasare emisă de Inspecția Judiciară.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că prevederea legală criticată, potrivit căreia lipsa totală a motivării hotărârilor judecătorești constituie abatere disciplinară, este neconstituțională în măsura în care permite ca judecătorii să motiveze și parțial hotărârile, utilizând exclusiv apărările uneia dintre părți. În opinia autoarei excepției, prin lipsa examinării efective a apărărilor celeilalte părți, este încălcat dreptul constituțional și convențional la un proces echitabil și este practic înlăturată răspunderea disciplinară a magistraților

care și-au exercitat funcția cu rea-credință sau gravă neglijență. Invocă, în acest sens, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, referitoare la încălcarea dreptului convențional la un proces echitabil, prin nemotivarea hotărârilor judecătorești, respectiv hotărârile din 20 iulie 2001, 28 aprilie 2005, 14 octombrie 2008, 21 iulie 2009 și 16 martie 2010, pronunțate în cauzele *Pellegrini împotriva Italiei*, *Albina împotriva României*, *Lordache împotriva României*, *Luka împotriva României* și, respectiv, *Mărariu împotriva României*, prin care s-a statuat că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, include, printre altele, dreptul părților de a prezenta observațiile pe care le consideră pertinente pentru cauza lor, iar acest drept nu poate fi considerat efectiv decât dacă aceste observații sunt în mod real „ascultate”, adică în mod corect examinate de către instanța sesizată. Altfel spus, în sensul jurisprudenței menționate, art. 6 implică mai ales în sarcina „instanței” obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor și al elementelor de probă ale părților, cel puțin pentru a le aprecia relevanța (Hotărârea din 28 aprilie 2005, pronunțată în Cauza *Albina împotriva României*, paragrafele 30 și 31). De asemenea, sunt invocate deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 1.664 din 1 aprilie 2014 și nr. 2.517 din 29 mai 2014, prin care s-a statuat că nerealizarea unei minime examinări a motivelor invocate în cererea de chemare în judecată, respectiv, nemotivarea hotărârii pronunțate, este un viciu de formă care atrage nulitatea hotărârii, echivalând cu necercetarea fondului cauzei, iar motivarea nu poate fi implicită, ci trebuie să poarte asupra tuturor argumentelor de fapt și de drept invocate.

7. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se apreciază, în acest sens, că textul de lege criticat nu încalcă dispozițiile art. 20 și ale art. 21 alin. (3) din Constituție, dat fiind faptul că răspunderea disciplinară a magistraților poate fi atrasă în condiții distincte de condițiile în care poate fi reținută nerespectarea dreptului la un proces echitabil. Nu sunt încălcate nici dispozițiile art. 52 alin. (3) teza a doua din Constituție, având în vedere că dispoziția constituțională stabilește de principiu răspunderea magistraților în cazul unei rele-credințe sau grave neglijențe, nu și faptele care constituie abateri disciplinare, acestea din urmă fiind stabilite prin norme infraconstituționale.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că argumentele autoarei excepției referitoare la încălcarea dreptului la un proces echitabil

nu au legătură cu stabilirea neconstituționalității textului de lege criticat. Nerespectarea de către judecător a principiului procesului echitabil nu constituie *per se* o abatere disciplinară și nici nu ar putea constitui decât, eventual, prin prisma altor abateri disciplinare, cum sunt cele prevăzute la lit. s) sau t) ale art. 99 din Legea nr. 303/2004. Astfel, se apreciază că nu se poate defini o abatere disciplinară a magistratului, exclusiv prin prisma nerespectării dreptului la un proces echitabil, cele două concepte având fundamente juridice diferite, conținuturi și scopuri diferite.

10. Se mai apreciază că textul de lege criticat reglementează o abatere disciplinară ce implică un comportament neechivoc și ușor de probat al magistratului, fără alte elemente de circumstanțiere sau de apreciere din partea celor chemați să aplice acest text legal. Completarea textului cu sintagma „lipsa parțială a motivării hotărârii judecătorești” ar presupune o apreciere de ordin subiectiv asupra fondului cauzei și raționamentului magistratului. În această situație, calificarea la nivel legal a acestei atitudini, ca fiind abatere disciplinară, implică o precauție sporită din partea legiuitorului și o circumstanțiere clară a condițiilor și criteriilor care definesc abaterea disciplinară, în lipsa cărora textul ar putea aduce atingere gravă independenței și imparțialității magistratului în activitatea de judecată. Se mai arată că legislația italiană și cea spaniolă instituie, în mod similar legislației românești, această abatere disciplinară a magistraților.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările ulterioare, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările ulterioare, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă prevederile art. 99 lit. r) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare. Din analiza motivării excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că obiectul acesteia este circumscris doar la motivarea hotărârilor judecătorești, nu și la actele judiciare ale procurorului. Prevederile legale criticate au următorul cuprins: „*Constituie abateri disciplinare: (...) r) lipsa totală a motivării hotărârilor judecătorești (...), în condițiile legii;*”.

14. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 20 — *Tratatul internațional privind drepturile omului*, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și art. 52 alin. (3) teza a doua referitoare la răspunderea magistraților care și-au exercitat funcția cu rea-credință sau gravă neglijență. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și

a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autoarea excepției de neconstituționalitate susține că sintagma „*lipsa totală a motivării*”, din cuprinsul art. 99 lit. r) din Legea nr. 303/2004, este neconstituțională, deoarece permite ca o motivare parțială a hotărârilor judecătorești să nu se încadreze în ipoteza normativă a abaterii disciplinare prevăzute de textul de lege criticat. Astfel, în opinia autoarei excepției, lipsa analizării tuturor argumentelor invocate în cererea dedusă judecării, ar conduce la o motivare parțială a hotărârii judecătorești, ceea ce echivalează, pe de o parte, cu încălcarea dreptului la un proces echitabil, iar, pe de altă parte, cu înlăturarea răspunderii judecătorilor care și-au exercitat funcția cu rea-credință sau gravă neglijență.

16. Analizând aceste susțineri, Curtea reține că prevederile legale criticate definesc ca fiind abatere disciplinară neîndeplinirea unei îndatoriri de serviciu a judecătorului, constând în lipsa oricărei motivări („*lipsa totală*”) a hotărârilor judecătorești. Astfel, textul de lege criticat reglementează o abatere disciplinară, sancționând conduita judecătorului, constând în nerespectarea obligației legale referitoare la motivarea hotărârii, și nu se referă la sancționarea acestuia pentru modul în care interpretează sau aplică legea. Analizând existența abaterii disciplinare reglementată de textul de lege criticat, inspectorul judiciar verifică dacă motivarea hotărârii este inexistentă, apreciind dacă sunt întrunite condițiile răspunderii disciplinare, respectiv dacă sunt îndeplinite condițiile referitoare la existența faptei, în speță lipsa totală a motivării hotărârii judecătorești, și la săvârșirea abaterii cu vinovăție, prin neîndeplinirea unei îndatoriri de serviciu, constând în nemotivarea hotărârii judecătorești. Răspunderea disciplinară nu poate fi angajată decât în condițiile săvârșirii unor abateri de la îndatoririle de serviciu, astfel încât modul concret de aplicare a normelor de drept material și procesual, în procesul interpretării și aplicării legii, nu poate fi analizat în cadrul procedurii de angajare a răspunderii disciplinare. Verificarea modului de îndeplinire a justiției, de către judecător, în condițiile existenței unei minime motivări a actului jurisdicțional, nu intră în sfera răspunderii disciplinare, ci privește conținutul hotărârilor judecătorești, intrând în sfera controlului judecătoresc, prin intermediul căilor de atac. Astfel, încălcarea dreptului la un proces echitabil, prin lipsa examinării tuturor motivelor de fapt și de drept, respectiv, nemotivarea hotărârii judecătorești, constituie motiv de casare și de exercitare a căii de atac a recursului. Motivarea actului jurisdicțional constituie o garanție a dreptului la un proces echitabil, din perspectiva examinării motivelor de fapt și de drept pe care acesta s-a întemeiat, și totodată, este necesară pentru exercitarea controlului declanșat în cadrul căilor de atac.

17. În același sens, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale în materie, formularea unei căi de atac împotriva unei hotărâri judecătorești nu exclude, de plano, angajarea răspunderii disciplinare a judecătorului. Tot astfel, recurgerea la mecanismul răspunderii disciplinare nu împiedică formularea unei căi de atac împotriva hotărârii judecătorești (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 2 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 23 februarie 2012). Prin urmare, o eventuală sancționare disciplinară a judecătorului, în condițiile existenței unei minime motivări a hotărârilor judecătorești, ar implica o apreciere a conținutului jurisdicțional a actelor respectiv, și, prin urmare, ar exceda sferei răspunderii disciplinare.

18. Pe de altă parte, Curtea nu poate reține nici susținerea potrivit căreia lipsa sancționării, în temeiul prevederilor legale criticate, a unei motivări parțiale a actelor jurisdicționale ale judecătorului, ar înlătura răspunderea disciplinară, în cazul exercitării funcției cu rea-credință sau gravă neglijență, dat fiind faptul că această conduită a judecătorului este sancționată în mod separat, potrivit dispozițiilor art. 99 lit. t) din Legea nr. 303/2004, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, nerespectarea normelor de drept material sau procesual, în cadrul activității jurisdicționale, poate avea drept consecință atât promovarea unei căi de atac, cât și a unei acțiuni disciplinare, în cazul îndeplinirii condițiilor pentru angajarea răspunderii disciplinare, pentru fapte săvârșite cu rea-credință sau gravă neglijență, în condițiile art. 99 lit. t) din Legea nr. 303/2004.

19. În ceea ce privește invocarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, prin care s-a reținut încălcarea dreptului convențional la un proces echitabil, prin nemotivarea hotărârilor judecătorești, Curtea reține că hotărârile menționate ale instanței de contencios european al drepturilor omului au avut în vedere nerespectarea obligației impuse prin art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil, de a motiva hotărârile judecătorești pronunțate, sancționând chiar lipsa totală a motivării acestora, nefiind vorba de o motivare parțială, așa cum susține autoarea excepției, în prezenta cauză. Astfel, prin Hotărârea din 28 aprilie 2005, pronunțată în Cauza *Albina împotriva României*, paragraful 33, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat încălcarea art. 6 paragraful 1 din Convenție, determinată de nemotivarea unei hotărâri judecătorești pronunțate de o instanță română. Curtea europeană a reținut că motivele pe care și-a întemeiat instanța de judecată hotărârea sunt pur și simplu absente și a statuat asupra încălcării dreptului reclamantului la un proces echitabil. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reamintit cu acel prilej că „art. 6 (din Convenția europeană) implică mai ales în sarcina «instanței» obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor și al elementelor de probă ale părților, cel puțin pentru a le aprecia relevanța [...]” Curtea europeană a reținut, totodată, că, „dacă într-adevăr obligația pe care o impune art. 6 paragraful 1 instanțelor naționale de a-și motiva

deciziile nu presupune existența unui răspuns detaliat la fiecare argument [...] noțiunea de proces echitabil presupune ca o instanță internă care nu a motivat decât pe scurt hotărârea sa să fi examinat totuși în mod real problemele esențiale care i-au fost supuse, și nu doar să reia pur și simplu concluziile unei instanțe inferioare [...]” Or, în cauză, instanța de judecată „a respins recursul formulat de către reclamant împotriva hotărârii pronunțate în apel, fără să precizeze niciun motiv; și aceasta printr-o hotărâre definitivă și irevocabilă.” În același sens, a statuat Curtea europeană și în Hotărârea din 21 iulie 2009, pronunțată în Cauza *Luka împotriva României*, paragraful 59, respectiv în condițiile lipsei unei motivări a deciziei instanței naționale.

20. De altfel, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra prevederilor art. 99 lit. r) din Legea nr. 303/2004, prin Decizia nr. 2 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 23 februarie 2012, pronunțată în cadrul controlului de constituționalitate *a priori*, exercitat asupra Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și a Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, devenită Legea nr. 24/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 23 ianuarie 2012. Prin această decizie, în legătură cu art. 99 lit. r) din Legea nr. 303/2004, Curtea a statuat că acest text de lege nu prevede sancționarea judecătorului pentru modul în care interpretează și aplică legea, ci reglementează ca abateri disciplinare nerespectarea de către acesta a unor obligații impuse de lege, Constituție, tratate internaționale în materia drepturilor omului la care România este parte, sancționând lipsa totală a motivării hotărârilor judecătorești, în considerarea obligației impuse instanțelor judecătorești de dispozițiile art. 21 din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil, de a motiva hotărârile pe care le pronunță. Nerespectarea acestei obligații a condus, de altfel, la condamnarea statului român de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, astfel încât reglementarea abaterii disciplinare menționate este circumscrisă scopului general al legii, așa cum este acesta precizat în expunerea de motive.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Maria Monica Fum în Dosarul nr. 3.454/2/2016 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 99 lit. r) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 martie 2018.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Irina-Loredana Gulie

ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI

CONSILIUL CONCURENȚEI

ORDIN

pentru punerea în aplicare a Regulamentului privind constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor de către Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar

În baza prevederilor art. 56 alin. (15) și art. 67 alin. (2) din Legea nr. 202/2016 privind integrarea sistemului feroviar din România în spațiul feroviar unic european,

președintele Consiliului Concurenței emite următorul ordin:

Art. 1. — În urma aprobării în ședința Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar se pune în aplicare Regulamentul privind constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor de către Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Compartimentele de specialitate din cadrul Consiliului Concurenței vor urmări punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Concurenței,
Bogdan Marius Chirățoiu

București, 2 aprilie 2018.
Nr. 466.

ANEXĂ

REGULAMENT

privind constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor de către Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar

În temeiul art. 67 alin. (2) din Legea nr. 202/2016 privind integrarea sistemului feroviar din România în spațiul feroviar unic european,

Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar aprobă prezentul regulament.

CAPITOLUL I

Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute de Lege de către Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar

Art. 1. — Prezentul regulament stabilește regimul de constatare a contravențiilor și aplicare a sancțiunilor prevăzute de Legea nr. 202/2016 privind integrarea sistemului feroviar din România în spațiul feroviar unic european, denumită în continuare *Lege*. Contravențiile prevăzute de art. 61 alin. (1), (2) și alin. (3) lit. a) din Lege se constată și se sancționează de către Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar care aplică, după caz, și prevederile art. 62, iar contravențiile prevăzute de art. 61 alin. (3) lit. b) din Lege se constată și se sancționează de către inspectorii de concurență cu puteri de inspecție prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței.

Art. 2. — (1) Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar constată și aplică sancțiunile pentru contravențiile prevăzute la art. 61 alin. (1), (2) și alin. (3) lit. a) din Lege și aplică, după caz, prevederile art. 62 din Lege.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor, respectiv aplicarea art. 62 din Lege de către Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar, se realizează prin decizie.

Art. 3. — (1) În cazul faptelor susceptibile a constitui contravențiile prevăzute la art. 61 alin. (1), (2) și alin. (3) lit. a) din Lege, Direcția de supraveghere feroviară va întocmi și va înainta Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar o notă de propunere a contravenției care va cuprinde datele de identificare ale contravenientului, prezentarea situației de fapt și de drept constatate, propunerea de sancționare, precum și punctul de vedere al făptuitorului cu privire la fapta sa.

(2) Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar va analiza cazul, iar în situația constatării săvârșirii uneia dintre faptele prevăzute la art. 61 alin. (1), (2) și alin. (3) lit. a) din Lege, se va pronunța în ședință secretă prin decizie și va stabili cuantumul amenzii aplicate.

Art. 4. — (1) În situația aplicării art. 62 din Lege, Direcția de supraveghere feroviară va întocmi și va înainta Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar o notă cuprinzând prezentarea situației de fapt și de drept, propunerea de aplicare a amenzilor cominatorii și punctul de vedere al făptuitorului cu privire la fapta sa.

(2) Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar va analiza cazul, iar în situația constatării incidenței art. 62 din Lege se va pronunța prin decizie și va stabili cuantumul amenzilor cominatorii și data de la care acestea încep să curgă.

(3) La încetarea faptei care a condus la aplicarea amenzilor cominatorii sau în cazul în care fapta nu încetează, dar se apreciază că nu mai este necesară menținerea acestei măsuri, Direcția de supraveghere feroviară va întocmi și va înainta Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar o notă cuprinzând prezentarea situației de fapt și propunerea de încetare a aplicării amenzilor cominatorii.

(4) Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar va analiza cazul și va emite o decizie prin care va constata încetarea aplicării amenzilor cominatorii și care va conține numărul de zile pentru care s-au aplicat amenzile cominatorii, cuantumul pe zi de întârziere, precum și cuantumul total al acestora.

Art. 5. — Deciziile prin care se constată și se sancționează o contravenție trebuie să cuprindă următoarele elemente: datele de identificare ale contravenientului, descrierea faptei contravenționale, indicarea dispoziției legale încălcate, criteriile de individualizare a sancțiunii, punctul de vedere al făptuitorului cu privire la fapta sa, amenda aplicată, termenul și modalitatea de plată, termenul de contestare și instanța competentă să soluționeze contestația.

Art. 6. — Comunicarea deciziilor prin care se constată și se sancționează o contravenție se face prin intermediul serviciilor de trimiteri poștale, cu confirmare de primire sau, în caz că acest lucru nu este posibil, prin afișare la sediul întreprinderii, în

termen de 30 de zile de la emiterea ei. În situația în care comunicarea deciziei se realizează prin afișare, se întocmește un proces-verbal de afișare semnat de cel puțin un martor, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 3.

CAPITOLUL II

Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute de Lege de către inspectorii de concurență

Art. 7. — (1) Inspectorii de concurență, cu excepția inspectorilor debutanți, constată contravenția și aplică sancțiunea prevăzută la art. 61 alin. (3) lit. b) din Lege.

(2) Contravenției prevăzute la alin. (1) i se aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția art. 5, 8, 28, 29, 32 și 34.

Art. 8. — (1) Constatarea contravenției și aplicarea sancțiunii prevăzute la art. 61 alin. (3) lit. b) din Lege revin inspectorilor de concurență, care întocmesc în acest sens un proces-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii.

(2) Procesul-verbal va fi redactat cu respectarea dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, potrivit modelului prevăzut la anexa nr. 1.

(3) Procesul-verbal se semnează pe fiecare pagină de inspectorii de concurență și de reprezentantul legal al contravenientului și se înregistrează atât la sediul contravenientului, cât și în Registrul special de procese-verbale al Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar.

(4) În momentul încheierii procesului-verbal, inspectorii de concurență sunt obligați să aducă la cunoștința contravenientului dreptul de a face obiecții cu privire la conținutul actului de constatare și sancționare. Eventualele obiecții vor fi consemnate la rubrica „Alte mențiuni”, sub sancțiunea nulității procesului-verbal.

(5) În cazul în care contravenientul nu este de față, refuză sau nu poate să semneze, inspectorii de concurență vor face mențiuni despre aceste împrejurări, care trebuie să fie confirmate de un martor.

(6) În situația prevăzută la alin. (5), procesul-verbal va cuprinde și datele personale din actul de identitate al martorului și semnătura acestuia. Nu poate avea calitate de martor un alt inspector de concurență.

(7) În lipsa unui martor, inspectorii de concurență vor preciza motivele care au condus la încheierea procesului-verbal în acest mod.

(8) Un exemplar al procesului-verbal se înmânează contravenientului, iar dacă acesta nu este prezent sau, deși este prezent, refuză ori nu poate să primească procesul-verbal, acesta i se va comunica în termen de cel mult o lună de la data încheierii lui.

(9) Împreună cu procesul-verbal, contravenientului i se va înmâna sau, după caz, i se va comunica și înștiințarea de plată, potrivit modelului prevăzut la anexa nr. 2.

(10) Comunicarea se face prin intermediul serviciilor de trimiteri poștale, cu confirmare de primire, și, în caz că acest lucru nu este posibil, prin afișare la sediul/domiciliul contravenientului, în termen de cel mult o lună de la data aplicării acesteia. Operațiunea de afișare se consemnează într-un proces-verbal de afișare semnat de cel puțin un martor, potrivit modelului prevăzut la anexa nr. 3.

CAPITOLUL III

Modalitatea de plată a amenzilor și urmărirea executării

Art. 9. — Deciziile Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar și procesele-verbale de constatare a contravențiilor și de aplicare a sancțiunilor întocmite de inspectorii de concurență cu puteri de inspecție, prin care se constată și se aplică sancțiuni pentru săvârșirea contravențiilor

prevăzute de Lege, neatacate în termenele prevăzute de Lege sau hotărârile judecătorești prin care s-au soluționat definitiv contestațiile împotriva actelor administrative, constituie titlu executoriu, fără vreo altă formalitate.

Art. 10. — (1) Suma reprezentând cuantumul amenzii aplicate cu titlu de sancțiune pentru contravenția săvârșită, stabilită prin decizie, se achită de contravenient prin numerar sau ordin de plată, către bugetul de stat, în termen de 30 de zile de la comunicarea deciziei.

(2) Suma reprezentând cuantumul amenzii aplicate cu titlu de sancțiune pentru contravenția săvârșită, stabilită prin proces-verbal, se achită de contravenient prin numerar sau ordin de plată, către bugetul de stat, în termen de 15 zile de la comunicarea procesului-verbal.

(3) O copie a documentului care face dovada achitării amenzii se transmite Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar în termen de 15 zile de la comunicarea procesului-verbal sau în termen de 30 de zile de la comunicarea deciziei, pentru a fi atașată dosarului cauzei. În cazul în care plata se face prin ordin de plată, acesta va fi certificat de trezoreria de care aparține plătitorul.

Art. 11. — (1) În caz de neprezentare a documentului prin care se face dovada achitării amenzii în termenele prevăzute la art. 10, Direcția de supraveghere feroviară va transmite, de îndată, copia procesului-verbal sau a deciziei, după caz, organelor de specialitate ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în a căror rază teritorială își are sediul/domiciliul contravenientul, spre executare.

(2) În acele situații în care contravenientul a formulat acțiune în anulare împotriva deciziei prin care a fost aplicată sancțiunea amenzii contravenționale, Direcția de supraveghere feroviară va transmite, spre informare, la finalizarea procedurii judiciare organelor de specialitate ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală copia hotărârii judecătorești rămase irevocabilă în cazul respingerii acțiunii contravenientului sau a reducerii cuantumului amenzii aplicate.

CAPITOLUL IV

Căile de atac

Art. 12. — (1) Deciziile Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar, prin care se aplică amenzi contravenționale potrivit prevederilor Legii, pot fi atacate în contencios administrativ la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicare. Instanța poate dispune, la cerere, suspendarea executării deciziei atacate, cu condiția plății unei cauțiuni stabilite conform prevederilor Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la creanțele bugetare.

(2) Procesele-verbale, prin care se aplică sancțiuni contravenționale, potrivit Legii, pot fi contestate la Judecătoria Sectorului 1 București, în termen de 15 zile de la comunicare. Hotărârea judecătorească se poate ataca cu recurs la secția contencios administrativ a Tribunalului București, în termen de 15 zile de la comunicare.

Art. 13. — Cererile de suspendare a executării actelor prin care se constată și se aplică sancțiuni pentru contravențiile prevăzute de Lege se soluționează de Curtea de Apel București, potrivit prevederilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 14. — Anexele nr. 1, 2 și 3 fac parte integrantă din prezentul regulament.

Art. 15. — Prezentul regulament va fi pus în aplicare prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței și va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Model de proces-verbal de constatare și aplicare sancțiuni

CONSILIUL NAȚIONAL DE SUPRAVEGHERE DIN DOMENIUL FERVIAR

PROCES-VERBAL Nr. ....
de constatare și de sancționare a contravențiilor

Încheiat în ziua de ....., luna ....., anul ....., localitatea .....

Subsemnații, ..., având funcția de inspecți de concurență în cadrul Consiliului Concurenței, în calitate de agenți constatați, în temeiul Legii nr. 202/2016 privind integrarea sistemului feroviar din România în spațiul feroviar unic european, denumită în continuare *Legea nr. 202/2016*, și în baza legitimațiilor nr. ...., eliberate de Consiliul Concurenței, în urma inspecției inopinate efectuate în baza ..... (numărul ordinului de inspecție) ..... în ziua de/perioada ....., luna ....., anul ....., ora ....., la ..... din ....., str. .... nr. ...., cu număr de înmatriculare în registrul comerțului ..... și cod unic de înregistrare ....., am constatat următoarele: .....

Semnătură inspecți de concurență .....

Semnătură reprezentant contravenient .....

Faptele de mai sus constituie contravenție potrivit prevederilor art. .... din *Legea nr. 202/2016*. De săvârșirea acestor fapte se face vinovat(ă) ....., reprezentat(ă) prin ....., având calitatea de ....., domiciliat(ă) în ....., str. .... nr. ...., bl. ...., sc. ...., ap. ...., județul/sectorul ....., și legitimat(ă) cu B.I. (C.I.)/pașaport/alt document seria ..... nr. ...., eliberat(ă) de ..... la data de ....., CNP .....

Față de contravențiile constatate, în temeiul Legii nr. 202/2016 și al Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin *Legea nr. 180/2002*, cu modificările și completările ulterioare, se aplică următoarele sancțiuni:

Contravenientul ..... se amendează cu ....., conform art. .... din .....
Amenda se va achita în contul de amenzi deschis la trezoreria în a cărei rază teritorială se află sediul social al .....

Dovada plății se va prezenta la Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar în termen de 15 zile de la comunicarea/înmânarea prezentului proces-verbal. În cazul în care plata se face prin ordin de plată, acesta va fi certificat de trezoreria de care aparține plătitorul.

Alte mențiuni: Contravenientului i s-a adus la cunoștință că are dreptul de a face obiecții cu privire la conținutul procesului-verbal.

Contravenientul a formulat următoarele obiecții: .....

Împotriva prezentului proces-verbal de constatare și sancționare a contravenției se poate face plângere la Judecătoria Sectorului 1 București, în termen de 15 zile de la data înmânării sau, după caz, a comunicării procesului-verbal.

Semnătură inspecți de concurență .....

Semnătură reprezentant contravenient .....

În termen de 15 zile de la data înmânării sau a comunicării procesului-verbal, contravenientul poate achita voluntar amenda. Dacă în acest termen contravenientul nu face dovada plății voluntare a amenzii aplicate, procesul-verbal constituie titlu executoriu, fără vreo altă formalitate. O copie de pe prezentul proces-verbal de constatare și sancționare contravențională s-a înmânat astăzi reprezentantului contravenientului, .../se va comunica contravenientului. Mențiuni privind împrejurările în care s-a semnat procesul-verbal: .....

Martor

Subsemnatul, ..., domiciliat în ....., str. .... nr. ...., bl. ...., sc. ...., ap. ...., județul/sectorul ....., legitimat cu B.I. (C.I.) seria ..... nr. ...., eliberat(ă) de ....., CNP ....., confirm, ca martor, faptul că reprezentantul contravenientului nu s-a aflat de față la semnarea prezentului proces-verbal/a refuzat/nu a putut să semneze prezentul proces-verbal. Menționez că nu am calitatea de agent constatat.

Semnătură .....

Mențiuni privind lipsa semnăturii martorului

.....
.....

Inspectori de concurență,

Contravenient,

.....

.....

(numele, prenumele și semnătura)

(numele, prenumele și semnătura)

Model de înștiințare de plată

CONSILIUL NAȚIONAL DE SUPRAVEGHERE DIN DOMENIUL FERVIAR

ÎNȘTIINȚARE DE PLATĂ
din data .....

Amenda prevăzută în Procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției nr. ...., încheiat la data de ....., aveți obligația să o achitați, în termen de ..... zile de la înmânarea/comunicarea procesului-verbal, la instituțiile abilitate să o încaseze, potrivit legislației în vigoare, urmând să predați o copie de pe chitanță la sediul Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar.

În caz de neachitare a amenzii în termenul menționat mai sus se va proceda la executarea silită, potrivit legii.

Inspectori de concurență,

.....
(numele, prenumele și semnătura)

Am luat cunoștință.*Contravenient,*

.....
(numele, prenumele și semnătura)

Model de proces-verbal de afișare a deciziilor Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar/proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor

CONSILIUL NAȚIONAL DE SUPRAVEGHERE DIN DOMENIUL FERVIAR

PROCES-VERBAL DE AFIȘARE
Nr. .... din data .....

Subsemnații, ..., inspectori de concurență, având legitimațiile de serviciu nr. ...., constatând că reprezentantul întreprinderii/asociației de întreprinderi ....., cu nr. de înregistrare¹⁾ în registrul comerțului J ..... CUI ...../număr de înregistrare în Registrul național al persoanelor juridice fără scop patrimonial²⁾ și cod fiscal ....., având sediul în ....., domnul/doamna ....., în calitate de administrator/director/membru al directoratului/persoană împuternicită, având CNP ....., identificat(ă) cu B.I./C.I./pașaport seria ..... nr. ...., eliberat(ă) de ..... la data de.....³⁾, nu este prezent(ă) pentru a semna/este prezent(ă), dar refuză să semneze comunicarea Deciziei Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar nr. .... din ...../proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor, am procedat la afișarea acesteia la intrarea în sediul principal/secundar al contravenientului din .....⁴⁾.

Procedura afișării s-a desfășurat în prezența martorului⁵⁾ domnul/doamna ....., având CNP ....., identificat(ă) cu B.I./C.I./pașaport seria ..... nr. ...., eliberat(ă) de ....., la data de .....

Inspectori de concurență,

.....
(numele, prenumele și semnătura)

Martor,

.....
(numele, prenumele și semnătura)

1) Se completează în funcție de forma de organizare a entității juridice (comerțiant sau persoană juridică fără scop patrimonial).

2) Potrivit art. 73—75 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare.

3) În cazul în care inspectorii de concurență nu au obținut datele de identificare ale reprezentantului, acestea nu vor fi menționate.

4) Adresa detaliată.

5) Procesul-verbal de afișare trebuie semnat de cel puțin un martor, în caz contrar fiind obligatoriu a se comunica prin poștă, cu confirmare de primire.

CONSILIUL CONCURENȚEI

ORDIN**pentru punerea în aplicare a Regulamentului privind analiza și soluționarea plângerilor referitoare la încălcarea Legii nr. 202/2016 privind integrarea sistemului feroviar din România în spațiul feroviar unic european**

În baza prevederilor art. 56 alin. (15) și art. 67 alin. (2) din Legea nr. 202/2016 privind integrarea sistemului feroviar din România în spațiul feroviar unic european,

președintele Consiliului Concurenței emite următorul ordin:

Art. 1. — În urma aprobării în ședința Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar se pune în aplicare Regulamentul privind analiza și soluționarea plângerilor referitoare la încălcarea Legii nr. 202/2016 privind integrarea sistemului feroviar din România în spațiul feroviar unic european, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Compartimentele de specialitate din cadrul Consiliului Concurenței vor urmări punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Concurenței,
Bogdan Marius Chirițoiu

București, 2 aprilie 2018.
Nr. 468.

ANEXĂ

REGULAMENT**privind analiza și soluționarea plângerilor referitoare la încălcarea Legii nr. 202/2016 privind integrarea sistemului feroviar din România în spațiul feroviar unic european**

În temeiul prevederilor art. 67 alin. (2) din Legea nr. 202/2016 privind integrarea sistemului feroviar din România în spațiul feroviar unic european,

Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar aprobă prezentul regulament.

CAPITOLUL I
Dispoziții generale**ARTICOLUL 1**
Scopul regulamentului

Prezentul regulament reglementează procedurile privind analiza și soluționarea de către Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar a plângerilor privind încălcarea prevederilor Legii nr. 202/2016 privind integrarea sistemului feroviar din România în spațiul feroviar unic european, denumită în continuare *Lege*, referitoare la asigurarea echitabilă și nediscriminatorie a accesului la infrastructura feroviară și infrastructura de servicii, precum și la tarifarea utilizării acestora, conform art. 56 alin. (2) și (3) din *Lege*.

ARTICOLUL 2
Analiza plângerilor

Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar, în calitate de organism de reglementare național unic, analizează solicitările întreprinderilor feroviare referitoare la posibile încălcări ale regulilor privind accesul la infrastructura feroviară și de servicii, precum și ale celor privind tarifarea utilizării acestora.

La nivelul Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar există două modalități pentru a realiza acest lucru. Prima modalitate de denunțare a posibilelor încălcări ale prevederilor legii constă în depunerea unei plângeri. Cea de-a doua modalitate constă în transmiterea unei sesizări privind posibile comportamente de natură să îngreudească sau să limiteze accesul la infrastructura feroviară și de servicii ori de natură să discrimineze întreprinderea în privința sistemului de tarifare. Sesizarea care nu îndeplinește condițiile prevăzute de prezentul regulament pentru a fi considerată plângere poate constitui punctul de pornire pentru efectuarea, din proprie inițiativă, de către Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar a unei anchete pentru a investiga din oficiu posibilele încălcări ale Legii.

CAPITOLUL II
Criterii privind admisibilitatea unei plângeri**ARTICOLUL 3**
Obiectul plângerii

Pentru a fi considerată admisibilă, o plângere depusă la Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar trebuie să aibă ca obiect un pretins tratament inequitabil sau

discriminatoriu cu privire la accesul la infrastructura feroviară și infrastructura de servicii, precum și la tarifarea utilizării acestora, conform prevederilor art. 56 alin. (2) și (3) din Lege.

ARTICOLUL 4

Condiția demonstrării unui interes legitim

(1) Doar un solicitant, în sensul art. 3 pct. 28 din Lege, care demonstrează un interes legitim poate avea calitatea de reclamant, fiind îndreptățit să înainteze Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar o plângere referitoare la un posibil tratament inechitabil sau discriminatoriu cu privire la accesul la infrastructura feroviară și infrastructura de servicii, precum și la tarifarea utilizării acestora, conform prevederilor art. 56 alin. (2) și (3) din Lege.

(2) Reclamantul trebuie să demonstreze un interes legitim direct sau indirect. Existența interesului nu poate fi prezumată. Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar este îndreptățit, fără a aduce atingere dreptului său de a efectua o anchetă din proprie inițiativă pentru a investiga posibila încălcare a prevederilor Legii, să nu dea curs plângerii unui solicitant care nu poate demonstra interesul său legitim.

(3) Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar poate verifica, în orice etapă a procedurii, dacă este îndeplinită sau nu condiția prevăzută la alin. (1).

ARTICOLUL 5

Completarea formularului de plângere

(1) Plângerile depuse la Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar trebuie să conțină toate informațiile minime solicitate prin formularul de plângere, al cărui model este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul regulament. Reclamanții trebuie să furnizeze și copii ale documentelor relevante pentru a susține plângerea depusă.

(2) Plângerea se depune la Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar în două exemplare, dintre care unul va fi în format electronic. În situația în care plângerea sau documentele care o însoțesc conțin secrete de afaceri ori alte informații confidențiale, reclamantul face o solicitare motivată pentru asigurarea confidențialității acestora și transmite, de asemenea, o versiune neconfidențială a plângerii, precum și a fiecărui document care o însoțește.

(3) În cazul în care Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar constată că informațiile, inclusiv documentele, conținute în formularul de plângere sunt incomplete, informează în scris reclamantul despre acest fapt și fixează un termen în cadrul căruia acesta să completeze plângerea.

(4) După primirea tuturor informațiilor și documentelor necesare analizei, Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar informează, în scris, reclamantul cu privire la data la care plângerea este considerată completă.

(5) În eventualitatea în care reclamantul nu furnizează informațiile și documentele solicitate pentru a completa integral formularul de plângere, Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar îl informează, în scris, asupra faptului că solicitarea depusă nu îndeplinește condițiile prevăzute de prezentul regulament pentru a fi calificată drept plângere. Informațiile furnizate în această situație pot fi considerate de Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar doar o informare generală, ce poate fi utilizată la efectuarea unei anchete din proprie inițiativă pentru a investiga o posibilă încălcare a prevederilor Legii.

(6) Termenul de 40 de zile prevăzut la art. 56 alin. (4) lit. b) din Lege, în care Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar adoptă o decizie, începe să curgă de la data la care plângerea este considerată completă.

CAPITOLUL III

Procedura de analiză a plângerilor

ARTICOLUL 6

Analiza faptelor

(1) Examinarea unei plângeri implică două aspecte, și anume analiza faptelor care trebuie dovedite pentru a stabili că reclamantul a fost tratat inechitabil ori a fost discriminat sau nedreptățit cu privire la accesul la infrastructura feroviară și infrastructura de servicii, precum și la tarifarea utilizării acestora, conform prevederilor art. 56 alin. (2) și (3) din Lege, pe de o parte, și încadrarea legală a comportamentului care constituie obiectul plângerii, pe de altă parte.

(2) În cadrul analizei plângerii, Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar poate solicita informații și/sau documente ori poate iniția consultări cu părțile implicate, precum și cu orice altă entitate publică sau privată care poate oferi informații relevante despre aspectele reclamate, în termen de maximum 30 de zile de la data depunerii plângerii. Informațiile solicitate de Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar se furnizează într-un termen rezonabil, care nu poate depăși 30 de zile. Mențiunile, justificările și concluziile din cadrul consultărilor vor fi consemnate într-un proces-verbal, care va face parte din dosarul cauzei.

(3) În cadrul procedurii de analiză a plângerii, Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar poate exercita, prin aparatul tehnic de care dispune, puterile de inspecție prevăzute de Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit prevederilor art. 56 alin. (14) din Lege.

(4) În baza unei note înaintate de către Direcția de supraveghere feroviară, Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar hotărăște declanșarea unei investigații privind posibila încălcare a prevederilor Legii, precum și efectuarea unei inspecții inopinate, dacă este cazul.

(5) Odată cu declanșarea investigației, Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar numește echipa de investigație, precum și inspectorul coordonator al acesteia, dintre inspectorii de concurență ai Direcției de supraveghere feroviară.

(6) În situația în care Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar hotărăște efectuarea unei inspecții inopinate, va fi transmisă o notă, care va conține indiciile cu privire la găsirea de documente și informații la sediile inspectate necesare investigației, către Direcția juridic-contencios, în vederea obținerii autorizării judiciare. În urma obținerii autorizării judiciare, președintele Consiliului Concurenței va emite ordinul/ordinele de inspecție.

(7) În scopul îndeplinirii atribuțiilor legale, inspectorii de concurență abilitați cu puteri de inspecție pot să solicite/ridice copii ale documentelor pe care le consideră clarificatoare, să verifice veridicitatea informațiilor cu privire la existența și starea din teren a materialului rulant, a utilajelor, a instalațiilor și capacităților tehnice și a oricăror altor elemente și documente care au legătură cu cazul analizat. Exercițarea acestor atribuții se face în conformitate cu prevederile art. 38—40 din Legea nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(8) În cazul unei plângeri sau al unei anchete din proprie inițiativă pentru a investiga posibile încălcări ale Legii pe tema accesului la infrastructura feroviară și infrastructura de servicii, precum și a tarifării unei trase internaționale, Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar consultă organismele de reglementare ale tuturor celorlalte state membre prin care trece trasa respectivă și Comisia Europeană, dacă este cazul, și solicită de la acestea toate informațiile necesare anterior luării unei decizii.

ARTICOLUL 7

Încadrarea juridică a faptelor

Încadrarea legală a faptelor este atributul Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar. Reclamantii nu sunt obligați să ofere o încadrare exactă a faptelor, ci doar opinia lor în această privință.

ARTICOLUL 8

Soluționarea plângerilor

(1) În urma analizei efectuate de către echipa de investigație din cadrul Direcției de supraveghere feroviară, Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar va hotărî, după caz:

a) transmiterea unei înștiințări, în scris, reclamantului, în termen de 30 de zile de la înregistrarea plângerii, cu privire la faptul că plângerea nu intră sub incidența legii în ceea ce privește faptele reclamate și/sau cu privire la faptul că sesizarea nu îndeplinește condițiile prevăzute de prezentul regulament pentru a fi calificată drept plângere;

b) adoptarea unei decizii de respingere a plângerii:

(i) atunci când nu sunt identificate elemente de natură să îngreșească sau să limiteze accesul reclamantului la infrastructura și/sau la serviciile feroviare furnizate în cadrul acesteia ori să discrimineze reclamantul în privința acestora sau a sistemului de tarify, precum și a nivelului sau structurii tarifelor aferente;

(ii) atunci când confirmă ca hotărârea administratorului infrastructurii pronunțată cu privire la aspectele prevăzute la art. 56 alin. (3) din Lege rămâne neschimbată;

c) adoptarea unei decizii, prin care:

(i) impune măsuri care să asigure remedierea situației, în cazul în care se constată că reclamantul a fost tratat inechitabil, a fost discriminat sau nedreptățit cu privire la accesul la infrastructura feroviară și infrastructura de servicii, precum și la tarifyarea utilizării acestora, conform prevederilor art. 56 alin. (2) și (3) din Lege, stabilind, în funcție de complexitatea situației, un termen în care acestea să fie respectate/implementate;

(ii) cere modificarea hotărârii administratorului infrastructurii pronunțate cu privire la aspectele prevăzute la art. 56 alin. (3) din Lege.

(2) Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar poate decide să transmită Consiliului Concurenței, în orice moment, dar nu mai târziu de expirarea termenului de 40 de zile de la data la care plângerea a devenit completă, datele și informațiile furnizate printr-o plângere privind posibila incidență a prevederilor Legii, atunci când acestea privesc și o eventuală încălcare a prevederilor art. 5, 6 sau 8 din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și/sau ale art. 101 sau 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(3) Decizia Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar de respingere a plângerii trebuie să arate motivele care au stat la baza acesteia, într-un mod care este adecvat actului în discuție și luând în considerare circumstanțele fiecărui caz în parte. Expunerea motivelor avute în vedere trebuie să se facă într-un mod clar și neechivoc, astfel încât să îi permită reclamantului să verifice motivele deciziei, iar instanței judecătorești competente să exercite controlul asupra deciziei respective. Cu toate acestea, Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar nu este obligat să adopte o poziție asupra fiecărui argument invocat de reclamant în susținerea plângerii sale, fiind suficient să expună considerentele de fapt și de drept care justifică adoptarea deciziei.

(4) Decizia va fi luată în ședința Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar, cu respectarea cerințelor legale privind cvorumul și numărul necesar de voturi prevăzute la art. 55 alin. (6) și (7) din Lege.

(5) Decizia de respingere a plângerii poate fi atacată la Curtea de Apel București, Secția de contencios administrativ și fiscal, în termen de 30 de zile de la comunicare.

ARTICOLUL 9

Confidențialitatea documentelor

(1) În cadrul analizei unei plângeri, respondenții pot face, prin aceeași adresă prin care furnizează informațiile și documentele solicitate, o cerere motivată pentru asigurarea confidențialității informațiilor conținute și vor transmite o versiune neconfidențială a acestora. Motivele pentru care se solicită ca informațiile respective să fie tratate ca secrete de afaceri sau alte informații confidențiale trebuie fundamentate. Cererile de confidențialitate sunt formulate numai cu privire la informațiile obținute de Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar de la aceeași întreprindere/entitate, iar nu cu privire la informațiile obținute din alte surse. În solicitare este necesar să se identifice părțile față de care informațiile respective puse la dispoziția Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar sunt considerate confidențiale. În funcție de motivele invocate, Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar poate să accepte sau nu acordarea caracterului confidențial pentru informațiile și/sau documentele transmise.

(2) Calificarea unei informații ca fiind confidențială nu constituie în sine o interdicție de a dezvălui o astfel de informație dacă aceasta este necesară pentru a dovedi un tratament inechitabil ori discriminatoriu cu privire la accesul la infrastructura feroviară și infrastructura de servicii, precum și la tarifyarea utilizării acestora, conform prevederilor art. 56 alin. (2) și (3) din Lege, sau, dimpotrivă, dacă este necesară pentru dispunerea unei părți. Aprecierea se realizează de la caz la caz, ținând cont de: măsura în care informația contribuie în mod determinant la stabilirea existenței sau inexistenței faptei care face obiectul plângerii și forța sa probantă, măsura în care informația este indispensabilă, gradul de sensibilitate a anumitor informații, în ce măsură dezvăluirea acestor informații poate vătăma interesele economice ale întreprinderii în cauză.

ARTICOLUL 10

Drepturi procedurale ale întreprinderii față de care Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar impune măsuri

(1) Accesul la dosarul cazului instrumentat de Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar constituie una dintre garanțiile procedurale menite a contribui la respectarea principiului egalității de tratament și a dreptului la apărare față de concluziile și propunerile investigației efectuate.

(2) Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar, înainte de adoptarea și emiterea unei decizii prin care se impun măsuri de remediere, poate decide, dacă consideră necesar, ca întreprinderea/întreprinderile implicată/implicate în comportamentul analizat să aibă posibilitatea de a cunoaște informațiile din dosarul cazului, astfel încât, pe baza acestora, să poată transmite punctul de vedere. În acest sens, întreprinderea respectivă va fi informată cu privire la concluziile analizei efectuate și la măsurile care urmează a fi propuse pentru remedierea situației constatate. La cerere și doar o singură dată, aceasta primește acces la documentele din dosarul cazului Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar, cu excepția documentelor interne și a secretelor de afaceri ale altor întreprinderi/entități.

(3) Documentele interne din dosarul cazului Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar nu au caracter incriminator sau dezincriminator și nu constituie parte a probelor pe care se întemeiază acesta în evaluarea unei plângeri. În înțelesul prezentului regulament reprezintă documente interne proiectele, opiniile, note ale Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar, ale Direcției de supraveghere feroviară sau ale altor structuri din cadrul Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar, corespondența cu alte

autorități de reglementare în domeniul feroviar din statele membre ale Uniunii Europene, corespondența dintre Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar și Comisia Europeană, precum și altele asemenea.

(4) Pentru informațiile și documentele care includ secrete de afaceri, accesul la dosar poate fi parțial sau total restricționat. Se acordă accesul la o versiune neconfidențială a informațiilor, astfel cum aceasta a fost transmisă de întreprinderea/entitatea care beneficiază de acordarea caracterului confidențial. De cele mai multe ori, documentele pot deveni neconfidențiale prin simpla ștergere a informațiilor considerate confidențiale. În situația în care confidențialitatea poate fi asigurată printr-un rezumat al informațiilor relevante, se acordă accesul la acest rezumat. Acesta va fi redactat de către întreprinderea/entitatea care beneficiază de acordarea caracterului confidențial, astfel încât să permită identificarea obiectului relevant al documentului al cărui rezumat se realizează.

(5) În cazul consultărilor desfășurate pe parcursul analizei plângerii, Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar redactează procese-verbale cu privire la cele exprimate în cadrul acestora, iar participanții la consultări își însușesc, prin semnătură, cele consemnate în acestea. Procesele-verbale constituie parte a dovezilor pe care Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar le poate utiliza în vederea evaluării unei plângeri, iar acestea vor fi accesibile, după

înlăturarea secretelor de afaceri sau a altor informații confidențiale din conținutul lor.

(6) Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar va permite accesul la dosar prin examinarea dosarului accesibil la sediul său și obținerea, în format electronic, de copii și/sau extrase ale documentelor, luându-se în considerare condițiile tehnice existente.

(7) Documentele și informațiile confidențiale din dosarul cazului sunt accesibile pentru consultare ori obținere de copii și/sau extrase în format electronic numai în urma unei cereri motivate și doar dacă este aprobată de președintele Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar.

(8) Accesul la dosar este acordat cu condiția ca informația, odată obținută, să fie folosită numai în cadrul procedurilor judiciare și administrative care privesc aplicarea prevederilor legii și doar în scopul pentru care a fost solicitată.

ARTICOLUL 11

Dispoziții finale

Prezentul regulament este aprobat de Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar, pus în aplicare prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

*ANEXA
la regulament*

FORMULAR DE PLÂNGERE

I. Informații privind reclamantul și întreprinderea/întreprinderile/entitatea împotriva căreia/căroră se depune plângerea

1. Furnizați informații complete cu privire la identitatea dumneavoastră, în calitate de reclamant. În cazul în care faceți parte dintr-un grup de întreprinderi, identificați grupul de întreprinderi respectiv și furnizați o prezentare succintă a activității acestuia. Furnizați numele unei persoane de contact (inclusiv număr de telefon, adresă poștală și electronică) de la care pot fi obținute explicații suplimentare.

2. Identificați întreprinderea/întreprinderile/entitatea al cărei/căror comportament constituie obiectul plângerii. Furnizați toate informațiile disponibile dumneavoastră cu privire la grupul de întreprinderi din care aceasta/acestea face/fac parte și cu privire la domeniul concret de activitate al acesteia/acestora.

3. Indicați poziția dumneavoastră, în calitate de reclamant, față de întreprinderea/întreprinderile/entitatea împotriva căreia/căroră depuneți plângerea (client, furnizor etc.)

II. Detalii privind presupusa încălcare a legii și informații și documente în susținerea acestora

4. Prezentați cât mai în detaliu faptele din care rezultă, în opinia dumneavoastră, că ați fost tratat inechitabil, discriminat sau nedreptățit cu privire la accesul la infrastructura feroviară și infrastructura de servicii, precum și la tarifarea utilizării acestora, conform prevederilor art. 56 alin. (2) și (3) din Lege. Prezentați, în special, modul în care comportamentul reclamat vă afectează, precum și relațiile comerciale asupra căroră se răsfrânge comportamentul reclamat.

5. Transmiteți toate documentele aflate în posesia dumneavoastră referitoare sau aflate în directă legătură cu faptele din plângere (de exemplu: contracte, minute ale întâlnirilor sau ale negocierilor, termeni ai tranzacțiilor, documente de afaceri, circulare, corespondență, note ale

conversațiilor telefonice etc.). Transmiteți statistici sau alte date aflate în posesia dumneavoastră, dacă este cazul, referitoare la faptele susținute.

6. Prezentați opinia dumneavoastră referitoare la serviciul afectat de comportamentul reclamat din punctul de vedere al dimensiunilor geografice, de exemplu ruta/secția/trasa x, localizarea infrastructurii de servicii, concurenți, dimensiune cerere și ofertă, tarife etc.

7. Menționați dacă, din informațiile de care dispuneți, întreprinderea/întreprinderile/entitatea al cărei/căror comportament constituie obiectul plângerii are/au cunoștință de intenția dumneavoastră de a vă adresa Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar în legătură cu faptele prezentate în plângere.

III. Soluționarea plângerii de către Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar și interesul legitim

8. Explicați ce concluzii sau măsuri așteptați ca rezultat al procedurii întreprinse de Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar.

9. Prezentați motivele în temeiul căroră invocați un interes legitim ca reclamant și explicați modul în care, din punctul dumneavoastră de vedere, intervenția Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar va putea remedia situația reclamată.

10. Specificați dacă v-ați adresat cu privire la aceleași probleme sau la probleme strâns legate de acestea unui organism de reglementare dintr-un alt stat membru, Consiliului Concurenței, altor autorități publice, Comisiei Europene și/sau dacă a fost intentat un proces în fața instanțelor judecătorești. În caz afirmativ, furnizați informații complete referitoare la autoritatea administrativă sau judecătorească în cauză și informațiile pe care le-ați prezentat.

11. Prezentați o declarație pe propria răspundere din care să reiasă că informațiile cuprinse în acest formular și în anexele la acesta sunt date cu bună-credință.

Data și semnătura

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

